

Юр'єва Олександра,
Здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Славіна Н.А.**
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ЛОГІСТИКИ

Логістика – це гармонізація інтересів учасників процесу переміщення продукції, форма оптимізації ринкових зв'язків, тобто вдосконалення управління матеріальними і пов'язаними з ними інформаційними та фінансовими потоками на шляху від первинного джерела сировини до кінцевого споживача готової продукції на основі системного підходу й економічних компромісів для отримання синергетичного ефекту [1]. Новизна логістичного підходу в управлінні ресурсами полягає в зміні пріоритетів господарської діяльності. Головну роль відіграє не продукт, а процес у формі потоку (матеріального, інформаційного і т.д.). Управління поточковими процесами, їх перетворення й інтеграція є новою формою управління, що перевершує традиційні як за рівнем творчого потенціалу, так і за ефективністю кінцевих результатів. Система поглядів на вдосконалення господарської діяльності шляхом раціоналізації управління матеріальними потоками є концепцією логістики. Існують наступні принципи логістики:

– функціональні – становлення логістики як пронизуючої функції (поряд з персоналом, фінансами, інформацією), яка охоплює у формі матеріального потоку всі складові виробничо-збутового процесу, починаючи, у широкому значенні, від створення ідеї і закінчуючи виходом товару з ринку, в більш вузькому – від первинного джерела, тобто виробника сировини, до кінцевого споживача ;

– інституціональні – зміна організаційних структур управління з локалізацією суб'єктів логістичного управління, тобто застосування організаційно-управлінських механізмів координації, що дають змогу досягти ефекту завдяки чіткій злагодженості у діях спеціалістів різноманітних служб, які беруть участь в управлінні матеріальним потоком.

– інструментальні – становлення теорії логістики як інструменту планування, управління та контролю за переміщенням товарів, інформації, фінансів, використанням техніки та технології логістичних процесів, яка потребує системного підходу.

Головна ідея логістики – організація у рамках єдиного потокового процесу переміщення матеріалів та інформації вздовж всього ланцюга від виробника до споживача. Принципи логістичного підходу вимагають інтеграції матеріально-технічного забезпечення, виробництва, транспорту, збуту і передачі інформації про пересування товарно-матеріальних цінностей у єдину систему, що повинно підвищити ефективність роботи у кожній із цих сфер і міжгалузеву ефективність.

Мета логістики – це оптимізація циклу відтворення шляхом комплексного, орієнтованого на потребу, формування потоку матеріалів та інформації у виробництві та розподілі продукції. Діяльність у галузі логістики має кінцеву мету, яка отримала назву „шість правил логістики”:

1. вантаж – необхідний товар;
2. якість – необхідна, потрібна якість;
3. кількість – у необхідній кількості;
4. час – необхідно доставити у потрібний час;
5. місце – у потрібне місце;
6. витрати – з мінімальними витратами [2, с. 283].

Логістична функція – це велика група логістичних операцій, спрямованих на реалізацію завдань логістичної системи. Основними функціями логістики є:

➤ інтеграційна, що передбачає створення інтегрованих організаційних та інформаційно-регуляційних систем, які гарантують і стимулюють реалізацію

намічених цілей, згладжування поєднання логістичних дій з іншими функціями підприємства у внутрішніх сферах діяльності підприємства (у 11 субсистемах постачання, виробництва, збуту), на рівні суміжних логістичних субсистем (постачання і виробництва, виробництва і збуту, збуту і постачання), у рамках логістичних процесів і сфер на рівні підприємства, в ієрархічному виконанні (формування логістичного менеджменту), між підприємствами у формі інтегрованих систем постачальників і покупців (формування комерційних зв'язків підприємства з постачальниками та клієнтами), ланцюгів поставок на мета- і макроекономічному рівнях;

- координаційна, яка передбачає узгодження діяльності різних ланок виробничого і збутового процесів;
- регульовальна, яка передбачає управління запасами, складськими процесами, оперативне управління виробництвом;
- контролююча, пов'язана зі збиранням, обробкою, вивченням та оцінюванням інформації про дотримання вимог програм, планів, договорів, угод з постачальниками матеріальних ресурсів і потреб кінцевих споживачів;
- плануюча, спрямована на розробку взаємопов'язаних планів обробки матеріальних потоків усередині підприємства та за його межами, визначення обсягів та напрямків матеріальних потоків, прогноз потреб у матеріальних ресурсах;
- обслуговуюча, яка передбачає визначення номенклатури послуг, їх обсягів, оцінку якості наданих послуг тощо [3, с. 230].

За масштабами проблем, які доводиться вирішувати, логістика поділяється на: макрологістику та мікрологістику. У сферу досліджень макрологістики включаються процеси, що відбуваються на регіональному, міжрегіональному, загальнонаціональному і міждержавному рівні. Логістика на даному рівні проявляється в проведенні глобальної логістичної стратегії, яка полягає у формуванні стійких торговоекономічних зв'язків між окремими країнами і регіонами на основі територіального розподілу праці у рамках сформованої спеціалізації та міжгалузевого кооперування. Мікрологістика займається

комплексом питань з управління матеріальними, інформаційними та іншими потоками, ґрунтуючись на, інтересах окремого підприємства або корпоративної групи підприємств, об'єднаних загальними цілями щодо оптимізації господарських зв'язків.

Список використаних джерел

1. СтрукН.Р. Управління постачанням в логістичних системах підприємств АПК: практичний аспект. Вісник Львівського державного аграрного університету : економіка АПК. 2006. № 13. 794 с.
2. СлавінаН.А. Застосування логістики в молокопродуктовому підкомплексі. Збірник наукових праць ПДАТУ. Вип. 20. Т. 2. Кам'янець-Подільський: ТОВ «Друк-Сервіс», 2012. С. 282-285.
3. СлавінаН.А., Лаврук О.С. Бенчмаркінг як інструмент маркетингової діяльності аграрного підприємства. Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. Том 2 Вип.26. Кам'янець-Подільський, 2017. С.229-235.
4. Крикавський Є. Логістика для економістів: Підручник. – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2004. – 448 с.